वेदवाक्यसमूहं ponunt scholl. A. E. D. वेदार्थतन्त्वं C. ज्ञात interpretatus per ortum: ex Vedis ortum. द्धितपशु a praecc. separant A. E. prior adverbium ponens, alter adiectivum ad स्राति pertinens: उपदिष्टः पण्रधातो यत्र तत्. Tum सद° Vocativus est. At दिश्रित, exhibitus, diversum est ab उपदिष्ठ, praescriptus, iniunctus; दिनि quum sit res per quam aut, si adverbium ponis, ratio, qua exhibetur immolatio animalium, addatur necesse videtur, quemadmodum exhibuerit Buddhas immolationes istas a Vedis sancitas sibi tam odiosas. Coniunxi itaque सह° cum seqq. secutus C. aliter tamen interpretatus. Is enim सद्यद्ध्य per ब्राह्मण enarrat et genitivum commodi ponit: Brahmanis exhibita immolatio. Verum potius contrario vocabulo h. l. dixerit poeta ex mente Buddhae Brahmanas. सदयहृदय est pro instrumentali; reiecit ritus Vedis sancitos, postquam fecerit, ut homines animo misericordi contemplati sint immolationes animalium. Sic caussativum दिश्वन vero suo sensu interpretaberis. Adverbia talia sexcenties per Gîtagov. recurrunt. Ad शानार्सं, tranquillitatem, serenitatem, refert Buddhae indolem A.

Dist. 14. कलयसि ut infr. 16. = धार्यसि. — कर्ञाल = लड्गं. — धूनकेतुं. De metro vid. prolegg. et Var. Scr. Est aut cometa aut traiectio stellae. किन्निधूमकेतुनामा य उत्पातिकग्रहस्तमित्र । A. प्रीद्यातिकतारकापातं. D. De igni non cogita. Kalkis, ut obiter hoc moneam, nescio an cum काल, tempore, quid habeat commune, at cum कलि, कलिल, कल्ला notionem refert perturbationis, et translate peccati. जीर्रस, heroicam virtutem, ponit h. l. A.

Dist. 15. उदितं = भाषितं । भ° = संसारे धनद्रपं । С.

— 17. एपदं हे इत्यर्थे। A. — कलित = धृत। D. Hie hymnus Krishnam sive Vishnum sub Krishnae nomine cultum praecipue invocat.

Dist. 18. दिनमिषा = मूर्य । भवलपडन = संसार्नाष्ट्रक । D. — मानसे सरित हंस इव सदा तिच्चने स्थितः । A. quem semper desiderant pii, veluti anseres lacum Manasam.

Dist. 19. विषधर = सर्प. Kaliya nomen est serpentis.

___ 20. निदान = म्रादिकार्णा.

— 21. भवमोचक = संसार्भन्नक. — भवनं गृहं । तत्र निधानमिव्र निधिरिव D. Per माधारः explicat निधान C.

Dist. 22. जि॰ = जित्राचास यद्वा जितपाप D. Alterum unice verum, si quidem prius tautologia est, seq. प्रामितद्द.

Dist. 23. श्रियो लक्क्या मुखं तदेव चन्द्रः । तस्य चकोर् । तस्य संबोधनं । चकोरो हि चन्द्र-रश्मिपानं करोति । श्रयमपि श्रीमुखाधरपानं करोति । इत्यर्थः । C.